

Modlitba

Pavel Vítek

Ve jménu lásky lásku proklínám
Tmou teď zní její smích,
Ránu, co bolí výsměch rozdírání.
V duši mé padá sníh,
srdce v něm smutně klopýtá.
Raněné výstřelem do ticha,
Za sebou pár šlépějí.
Krvavých umírá.

Ten, kdo nám zlomil křídla havraní,
Do dlaní vdech mráz.
Co spálí květy jarních jabloní,
Nevoní už v nás.
Srdce mé sadem klopýtá,
Stromy v něm vadnou do ticha.
"De profundis" tiše zpívají,
Že něco v nás umírá.

Místo nás zří skutečných,
V duši mé dál víří sníh.
Na stěnách jen stíny z nás,
Něčí hlas umírá...